

17 d'agost del 37

Estimat Primers: Vins ganes
d'entressar una bona carta, vell
dir una llarga carta perquè ja molt
dies que me ho jous fer i ho empro
però no m'hi séig encara quant en.
... mon cor és trist, el bé que
em sonria mai més, mai més
no he nit." ho deia Schubert i
avui he sentit jo. Otbl, quines
coses, ten mon: queda pedant?
Si hi fa si tota jo sóc tan
nichula? Abia-t' ho devien
dir perquè sembla que hi fan
molta tabola - em vaig denunciar
com una bleda, quan en van
tenir el quital. Després vaig
arribar tan alepe de conyac
que si no em daté un fact et
nime a estirar les orelles per la

Me'n
ferri
mit.
Hem
mit.
No
d'incrimine
al
pan.
Hem
mit.
No
d'incrimine
al
pan.

safata que vas tomar. Una cuixa
de pollastre em va fer plorar i em
sentia la més desgraciada de les dones
perquè tu no tenies gana. Després l'En-
riqueteta em va dir en nom teu que
em cuides de mi i hauria volgut
morir-me. Miserable de mi, en-
sopajo amb una ampolla de fols
i ja arido oh, mat!... Muntanya.

No rinquis avui, fantasma; em
trobaria pta més espolsada; tinc
por i no sé de què. El doler que
tinc dir que avui desapareguem
poc a poc. Parlem de triguem i vull
demorar el ~~la~~ amor. Si em tallen
el nas no em farà mal la cana? Pe-
rò quedaria aquesta reingreda que no
vol acabar-se. Sóc tan elèctre que jo
mataixa em faig por. Jo que em pen-
sava que feia bondat, hauré de creure
que no en faig. — El pollanec m'ha
regalat una fulla de la seva calícia.
El rebt me l'ha dut fins al peu matutí
del llit; una senlla que és una que hauré
estat mirant tot l'istiu amb enveja. Dic-
restoses? Perdonar-me. Ells se'ni diu.